

ὡς τε θύσαι αὐτ' ἐν ὄσῳ τῶς λόγους τούτους ὁ Καίρων
 διέξευεν ἐξ ἄρ' εὐδύς αὐτ' ὡς μὲν χεῖν ὡς μὲν χεῖν πᾶ
 δικαίω. ἀποπῶν γὰρ εἶναι φασὶ καὶ ἀπερπῶς ἀγαθὸν
 ἀνδρῶν καὶ δίκαιον ὀμιλεῖν μὲν δούλου. ὡς δὲ ἐν τοῖς
 παλαιοῖς τῶν ἀντιγράφων εὐρῆ. ἢ ἤρηται. ὅς ἡδὲ ἡδὲ τὸ
 εὐτυχεῖ καὶ μάλιστα δὴ ἀναλαμαμάτων γινόμενον.
 Καὶ τὸ αὐτὸ μὲν ἐξ ἐνεργόντων ὀμιλεῖν. ἴουτα γὰρ ἡδὲ ἴ

Ἡμῖν γὰρ ἀγαθῶν σωθὲς εἰς πλὴν οἰ-
 κίαν

Ἐπεισάπαμκεν οὐδὲν ἠδικηκόσιν.

Οὕτω τὸ πλουτεῖν ἔστιν ἡδὲ πᾶγμα
 π.

Ἡ μὲν σπιῦν, μεσὴ ἴσι λυκῶν ἀλφι-
 τῶν.

Οἱ δὲ ἀμφορέης, οἴνου μέλανος ἀνθο-
 σμίου.

Ἀπαντὰ δὲ ἡμῖν ἀργυρίου καὶ χρυσοῦ

Τὰ σκευάεια πλήρη σὶν, ὡς εἰσαμασάμ.

Τὸ φρέαρ δὲ ἐλαίε μεσόν. αἴ τ' ἰκθυοῖσι,

Μίεου γέμουσι. ὅ δὲ ἰσάφρον, ἰσάφρων.

Οἷσι τ' ἴσα καὶ λοπάδιον καὶ χύτρα,

Χαλκῆ γέρονε. σὺ δὲ πιναισκούους σὺ σ.

πᾶσι

Τοῖς ἰκθυοῖσι, ἀργυροῖσι πάρεσθ' ὄραν.

Ὅ δὲ ἰπνός ἡμῖν ἐξ ἀπίνης ἐλεφαντῶν.

Στατήροι δὲ οἱ θεράπυντες ἀρπάζο-
 μῶν

Χρυσοῖσι, ἀποφάμεσθ' αὐτὸν οὐ λίθοις ἐπι,

Ἀλλὰ σποροῖσις ὑπὸ ξυφῆς ἐκάστω.

Καὶ νεῦ ὁ δεσπότης μὲν ἐν δὸν βουδυτεῖ,

Ἦν καὶ ξάρον καὶ κελὸν ἐσεφανωμῆρος.

Ἐμὲ δὲ ὄξεπεμψεν ὁ καπνός. οὐχ οἶός τε

γὰρ
 Ἐνδον μῆριεν λῶ. ἔδακνε γὰρ τὰ βλέφαρά
 μου.

Σχόλια. Ἡδικηκόσιν. Πάσι τῶν ἐτόφισιν, ὡς τῶν πολ-
 λῶν, μάλιστα τῶν Ἀθηνῶν, ἐξ ἀδικίας πλουτοῦτων.
 τὸ ἵππασπασαμκεν εἰσεπῆδισεν, εἰσῆλθε. κνείας δὲ
 ὄππασαμκεν, πολεμίων, διὸ πάσι τῶν ἐπὶ πύργῳ, οὐδὲν
 ἠδικηκόσιν. Οὕτω τὸ πλουτεῖν ἔστιν ἡδὲ. ἀδελφότητος ὁ
 ἴαμβος, ἢ πρὸς τὸ ἀνῶ. Ἡ μὲν σπιῦν.] ἐμ τ' τῶν ἀναγ-
 καίων εὐπορείας ἤρξατο, σπιῦν ἢ ἠ ἀρτοθήκη. ταῦτα δὲ
 ἐξ Ἰνάχου Σοφοκλέους, ὅτε τοῦ Διὸς εἰσελθόντος, πάν-
 τα μεσὰ ἀγαθῶν ἐγύετο, πορέχει ἢ τὰ λευκὰ τῶν ἀλ-
 φιτῶν. Μέλανος ἀνθοσμίου.] μέλανος ἐρυθροῦ. Ομπε-
 ρος, μέλανος οἴνου, ἀνθοσμίου ἢ ἡδέος. εὐόσμου ὡσπερ
 τὰ ἀνθη, ἢ ὡς δὴ τὸ τοῦ ἀνθοσμίου. ἢ ὡς δὴ τὸ εἶδος
 ἀμπέλου, ἢ τοῦ ἡδέος καὶ αἰσίου, καὶ ἀνθηροῦ. τ' δὲ
 χυδαῖον οἶνον κερῖβα εἶπεν. Τὸ φρέαρ δὲ ἐλαίον
 μεσόν.] πᾶσι παρὰ πρὸς πλὴν ἐναντίαν τ' τύχης μετα-
 βολῶν. ἰκθυοῖσι τ' ἐλασολόχα ἀργεῖα. Οἷσι τ' ἰσά-
 φρον.] ὄξις ἀγγεῖον ὄξους δεκτικόν. λοπάς ἢ εἶδος ἀγ-
 γεῖου πᾶν, εἰς ὄξυ λῆρον. ἰκθυοῖσι τ' πιναισκούους
 τοὺς ὄππασαμκεν ἰκθυῶν χαρῆσαι. Ὅ δὲ ἰπνός.] τὸ
 μαγειρεῖον. ἢ ὁ καπνός, ἢ ὁ φανός ὡς τὸ ἐν τε τοῖς

ἔστι πᾶγμα τὸ πλουτεῖν.
 GERARDVS. Πράττειν cum ἐδαμῶως, so-
 nat ἐπράττειν καὶ εὐλυχεῖν, quod est, τὸ πλεῖν. καὶ
 ταῦτα. ἢ ἡδὲ ἔστι, maximè verò placet ἐξ ἐνεργόντων εἰ
 qui extulit μὲν ἐν. Est ἐξ ἐνεργῶν participium ab
 ἐκφέρω anomia. Possis legere & ἐξ ἐνεργῶν, vt ad
 infinitiuum πρᾶττειν referas, non ad ἡδὲ ἔστιν.

Et opes suas parauit sine dispendio.

Veluti iam nobis accidit quibus omnium
 Bonorum aceruus in domum, quasi vi ir-
 ruit:

Nulla cuiusquam iniuria sic scilicet
 Ditescere, homini demum suauē atque volupe
 est.

Primum area plena est triticea similagi-
 ne:

Vino rubello & fragranti plena amphora:

Argento & auro plena sunt vasa omnia:

Ita ut nemo satis possit admirari:

Puteus oleo plenus: plena sunt lectihi

Pretioso unguento: plenum denique caricis

Summum cenaculum: Vasa omnia, obbu-
 le,

Acetabula, fidelia sunt area,

Piscarias autem scutellas, antea

Putres, videre nunc domi est argenteas:

Culina de repente est facta eburnea,

Nos seruuli par impar ludimus aureis

Nummis: ydem aluo exonerata, non lapidi-
 bus

Nates detergimus, vt olim, sed allis,

Idq. subinde, animi & deliciarum gratia.

At herus meus corona comtus aurea,

Suem, hircum, arietem Diis intus immolat.

Me verò fumus huc exire compulit:
 Qui palpebras vsque adeò offendeat meas:
 Vt intus durare diutius haud poterim.

ἰπνοῖσι πῶρ.
 GERARDVS. Ἡμῖν & ἠδικηκόσιν datiuū
 sunt post verbum ἐπεισάπαμκεν. Nihil prohibet
 quominus veritas in genitiuum, hoc modo, ἐπει-
 σάπαμκεν εἰς πλὴν οἰκίαν ἢ μὲν οὐδὲν ἠδικηκόσιν. Ver-
 bum ἐπεισάπαμκεν componitur ab ὄππασαμκεν & παρῶ.
 Militare est verbum: per vim irruo, magno im-
 petu aggredior, violentiam verò tollit, cum sub-
 iungit, οὐδὲν ἠδικηκόσιν, vt notetur hoc verbo
 ingens vis diuitiarum, domum Chremyli cer-
 tatim ingressarum. μεσὴ ἴσι pro μεσὴ ἔστι. Vocat
 farinas albas triticeas: iis enim nulla farina al-
 biores, vel capit id quod praecedit pro eo quod
 sequitur, albis panibus qui eo sunt suauiores Ca-
 rioni, quo vesci consueuerat atrioribus. ἀμφορέης
 ἀμφορέως pluralem nominatiuum facit ἀμφορέως
 contractè, Atticè autem πῶρ, εἰς τὸ η mutato, ἀμ-
 φορέης. μέλανος, rustico palato vinum nigrum
 conuenit, quod vt austerius, ita & generosius
 illis existimatur. vel nigrum vocat ἐρυθρὸν ru-
 brum